

Orędzie Soboru Watykańskiego II do młodych

Do was, chłopcy i dziewczęta całego świata Sobór kieruje swoje ostatnie orędzie. Ponieważ to właśnie wy przyjmiecie światło z rąk waszych ojców i będziecie żyć w świecie w momentach największych przemian jego historii. To wy przyjmując to, co najlepsze z przykładu i nauczania waszych rodziców i nauczycieli, utworzycie społeczeństwo jutra: wy zbawicie się z nim lub zginiecie.

W ciągu czterech lat Kościół pracował nad odmłodzeniem własnego obliczy, aby być bardziej podobnym do zamysłu swojego Założyciela, wielkiego Żyjącego, Chrystusa wiecznie młodego. I na zakończenie tej imponującej rewizji życia, zwraca się do was młodzi, gdyż to przede wszystkim dla was, przez Sobór, zapalił on światło, które oświeca przyszłość, waszą przyszłość.

Kościół pragnie, aby społeczność, do której zbudowania przygotowujecie się, respektowała godność, wolność, prawa osób: a tymi osobami jesteście wy.

Kościół chce rozlać także w tym nowym społeczeństwie swoje skarby wiecznie dawne i wiecznie nowe: wiarę, którą wasze dusze mogą zaczerpnąć z jego dobroczynnej przejrystości. Ufa, iż znajdziecie siłę i radość, które nie pozwolą wam być kuszonymi, jak był niejeden z waszych poprzedników i nie pozwolą popaść w zwodnicze filozofie egoizmu, zadowolenia lub desperacji i nihilizmu, a wobec ateizmu, owocu zmęczenia i starości, potwierdzicie waszą wiarę w życie oraz w jego sens, jakim jest pewność istnienia Boga sprawiedliwego i dobrego. W imieniu tego Boga i Jego Syna Jezusa zachęcamy was do rozszerzania waszych serc na miarę świata, aby zrozumieć wołanie waszych braci i odważnie zaangażować swoje młode siły w służbę dla nich. Zwalczajcie każdą formę egoizmu. Nie pozwólcie, by zwyciężyły w was uczucia gwałtu i nienawiści, które leżą u źródeł wojen i ich smutnych następstw. Bądźcie: szczerzy, czysti, pełni szacunku, szczerzy. Budujcie z entuzjazmem świat lepszy od obecnego! Kościół patrzy na was z zaufaniem i miłością. Bogaty w długą przeszłość zawsze w niej żyjący, zmierzając ku ludzkiej doskonałości w czasie i ku ostatecznemu zamysłowi historii i życia, jest on prawdziwą młodością świata. Posiada to, co stanowi siłę i piękno młodych - zdolność radowania się z tego, co rozpoczyna, bezpowrotnego oddania się, odnowienia i ponownego wyruszenia po nowe zdobycze. Spójrzcie na Kościół, a odnajdziecie w nim twarz Chrystusa, prawdziwego bohatera, pokornego i mądrego proroka prawdy i miłości, towarzysza i przyjaciela młodych. I w imię tego właśnie Chrystusa pozdrawiamy was, wzywamy i błogosławimy.